

De twee Oostendse seizoenen

■ Onlangs is 'Villa Zeelucht' verschenen, het jongste boek van Eric de Kuyper. Wie graag geniet van zijn fijnzinnige humor en grote opmerkingsgeest voor alles wat in en rond Oostende gebeurt en gebeurd, mag deze mooie en aangename lectuur zeker niet missen.

In ieder geval hebben wij het in een adem uitgelezen, en een tweede maal stonden we nu en dan stil bij de vele scherpe, soms sarcastische opmerkingen over onze kuststad. De Kuyper heeft de stads immers zo lief, maar spaart haar niet. Wat ons vooral boeit, zijn de kleine vaststellingen van de auteur waarbij we soms zelf niet stilgegaan hebben.

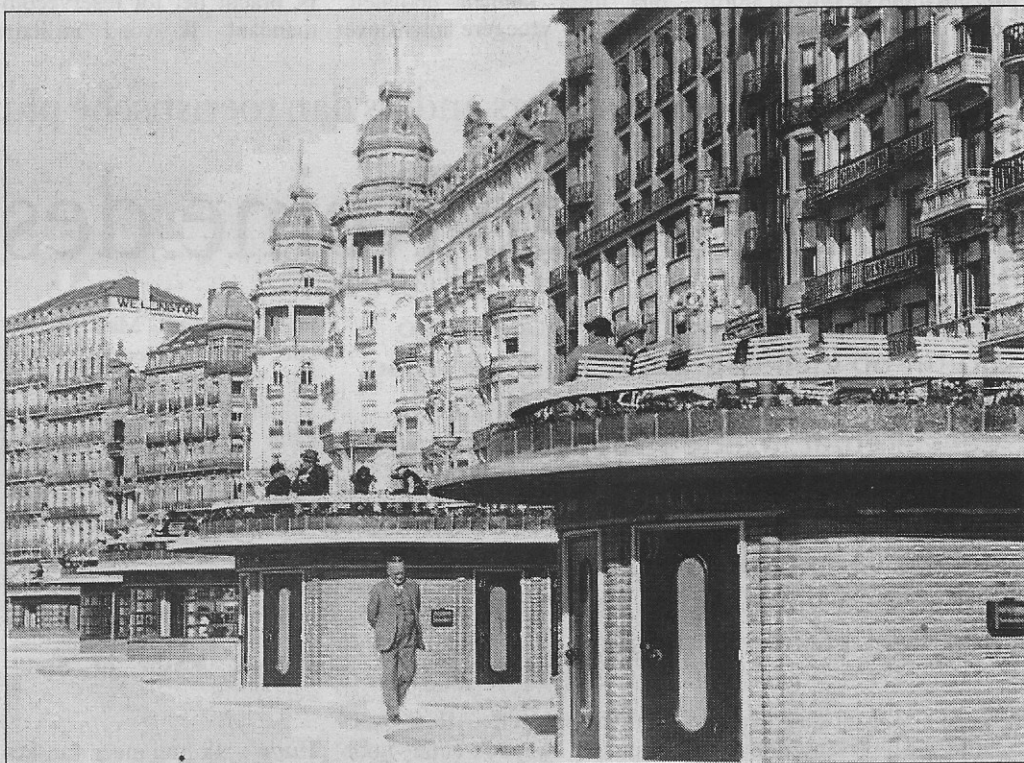
Ensor schildert 't seizoen

Zo schrijft de Kuyper dat de Oostendenaars juli en augustus 'het seizoen' noemen en dat voor hen de andere maanden eigenlijk daarbuiten vallen. We kennen dus twee seizoenen: een van twee en een van tien maanden. De schrijver speelt ook met de gedachte dat Ensor, met zijn krioelende en joelende massa's, feesten en optochten, de schilder van 'het seizoen' is. Spilliaert is dan weer de schilder van de leegte, de winterse eenzaamheid en de stilte, want op zijn schilderijen liggen de zeedijk en het strand er verstild en somber bij. De lucht is grijs, geen straaltje zon breekt door.

De auteur, meestal alleen op stap, heeft oog en oor voor alles. In een week namen we driemaal zijn boek door en we ontdekten nog steeds nieuwe scherpe uitlatingen. Hij heeft het bijvoorbeeld over het Fort Napoleon, het Kapelletje van Bredene, over hoe het komt dat de Oostendenaars met luide stem spreken en welke indruk het Oostendse dialect bij

Een zicht op de Oostendse zeedijk 'in 't seizoen'.

Voor of na het seizoen ziet Oostende er enigszins anders uit.

hem maakt. Soms verbazen zijn opmerkingen, zoals zijn gedachte dat de Oostendenaar tegelijkertijd toegankelijk en niet toegankelijk voor „de vreemden” is.

Jan Piers

De schrijver pent zoals hij denkt en voelt, soms zeer subtiel, maar ook hard. In ons binnenste moeten we hem echter vaak gelijk geven.

**„Spilliaert is
schilder van
leegte, winterse
eenzaamheid en
stilte”**

Zo verwijt hij de vroegere

burgemeester, Jan Piers, de afbraak van de Koninklijke Schouwburg nogal hard. De Kuyper schrijft ook over een monument op zoek naar een functie. U begrijpt dat hij het dan heeft over het Postgebouw. Hier houden we op, maar niet zonder u aan te raden het boek 'Villa Zeelucht' ter hand te nemen. U zult ons nadien zeker niet verwijten. Ons rest enkel nog Eric van harte te feliciteren.